

Notitie 9Bosuil

Op 1 november 1970 fietste ik van Soest naar Hilversum. Op de Hilversumsestraatweg, het was ca. 24.00 uur, toen ik ter hoogte van het "Zouthuisje" een vogel op een paaltje zag, rechts van de weg. Ik verminderde snelheid om hem niet op te schrikken en om nader kennis met hem te maken. Plotseling vloog hij op en ging direkt verder op een wildspiegel zitten, precies onder een lichtmast. Het was een mooie bosuil, (Strix Aluco) en langzaam reed ik op de vogel af.

Tot enkele meters afstand kon ik hem naderen. Bij het observeren had ik wel hinder van de "vergeler", de lichtmast dus, vlak boven zijn hoofd. Maar na korte tijd ging de uil op de wielen voor een naderende auto. Terwijl ik het "Teken der geleerdheid" in zijn vlucht volgde, kwam er uit de bosrand een tweede bij en samen verdwenen zij in het landgoed "Pijnenburg"

E.P.Klomp.

Red. Uilen blijken vaak langs wegen te fourageren, mogelijk is daar meer te vangen. Helaas verongelukken er nogal eens uilen (vooral bosuilen?) door aanrijdingen met auto's.

notitie 10ONGELUKKEN IN DE VOGELWERELD

Soms kunnen vogels op een merkwaardige manier het tijdelijke met het eeuwige verwisselen. Ik denk hierbij aan de visarend, die op een vis in een fuik stootte. De vogel kon op de een of andere manier niet meer van het netwerk loskomen en verdronk jammerlijk.

Zo ook de blauwe reiger, die een snoekbaars achterstevoren naar binnen werkte en daardoor om het leven kwam. De scherpe vinnen hadden zijn keel van boven naar beneden opengesneden.

Unieke gevallen!

Is ven uniek zijn de keren, dat een vogel aan zo'n soort levensbedreiging ontkomt.

Dit jaar vonden leden van de Christelijke jeugdbond voor natuurstudie in "Drente, een braakbal van een blauwe reiger. In de braakbal bevond zich een kunstvisje ("lepeltje") om snoeken te vangen. De vis ontsnapte met het lepeltje wel aan de visser, maar niet aan de reiger.

De reiger op zijn beurt had het haakje van het kunstvisje ook verkeerd naar binnen kunnen krijgen. Maar dit liep gelukkig goed af.

Wie weet er nog meer van dergelijke ongelukken?

J.v.d. Geld.

---.---.---.---.---

notitie 11CULTUUR ANTI KORHOENDERS.

Hier het verhaal van een man, die in het Dwingelerveld (lees Dwingelose heide), geboren en getogen is. Deze man heeft in zijn leven op de heide plaggen gestoken, heide gemaaid en heeft er zijn leven lang gejaagd. De man, tegenwoordig jachtopziener, vertelt: "Vroeger (tot 1930) waren hier net zo veel korhoenders als er nu spreuwen zijn. En dat zijn er heel wat!

Toen werden er per jaar meestal 2 drijfjachten over het hele heideveld gehouden. Men schoot dan zo'n 200 korhoenders. Telt men daarbij ook nog de aantallen, die verdwenen in de magen van stropers, die ze strikten rondom hun akkertjes. Tevens werd er in het voorjaar dan ook nog, op de bultplaatsen, op hanen geschoten.

Toen echter rond 1930 in Drente grote ontginningen plaatsvonden, zei een bekend Drents jachtopziener: "Nu is het gedaan met de korhoenders!".

En het was zo. De aantallen werden alras minder.

Tegenwoordig zijn er nog enkele tientallen hoenders. Wanneer je de hele dag op de heide werkt, zie je er wel eens enkele oversnorreren, maar voel zie je ze toch niet."

Volgens bovengenoemde man, zijn er drie oorzaken voor de achteruitgang:

- a) slechte aanpassing van deze oervogel aan de cultuur.
- b) teveel versterking door recreatie.
- c) teveel lange heide.

Er wordt te weinig heide afgebrand. Vroeger stak men de heide aan en liet het branden, waarheen die ook mocht gaan. Op de brandtoren telde men soms wel 30 heidebranden.